

lastne stroške naredili. Strašna buka je tam zavoljo nje bila nastala in še sedaj se ni vlegla, kajti v deželni zboru se terja od te šole, da bi se celo s stariši učencev ne smela se česčine posluževati. To pravi pa se toliko, kakor iz česke šole narediti nemško.

Vnanje države. Na Balkanu biva sedaj vojaška komisija evropskih velesil. Izid konferencije poročevalcev istih vlad bil je začetek vojske, kaj bo pa izid te nove komisije, še je zmerom dvomljivo. Če je resnica, da je Avstrija za to, naj se Srbi umaknejo iz Vidinskega okraja, potem se razpor med Srbi in Bolgari lahko poravnava kmalu, sicer pa se utegne stvar delje časa plesti. Vreme še ne dopušča boja, sicer ste pa obe stranki že bili blizu, da se na novo ne zgrabite. V Pirotu, ki so ga Bolgari zasedli, je tak mraz, da umrje 30 do 40 vojakov na dan. V poned., dne 21. t. m. se je premirje sklenilo, trpi pa do 1. marcija. — V Belem gradu so prišli baje neki zaroti na sled, čije namen je bil kralja Milana umoriti pa črnogorskega kneza Nikico sklicata za kralja združenih dežel Srbije, Črnogore, Bosnije pa Hercegovine. Kaj še neki več! — Bolgarski knez pojde v kratkem v Petrograd na dvor ruskega cara, da se z njim spravi, kajti bil je zoper carjevo voljo združenje vzhodnje Rumelije z Bolgarijo vsprejel. — Vlasi ali Italijani ženjejo radi, kjer so drugi sejali in mogoče je, da bi tudi vsled bolgarske pa srbske vojske radi kaj ujeli, toliko so že dosegli, da je njih poročevalec, nek Cerroni, predsednik v mednarodni komisiji, ki ima nalogo, to nesrečno vojsko končati. Doma, v Italiji so v vednih prepirih, pride jim tedaj le prav, če se morejo s čem, kar so drugod pridobili, pobahati. — Francozi ne pridejo iz svojih volitev, kajti ali imajo že volitve ali pa se o njih prepirajo; skorej je to znamenje, da bi tudi oni radi kaj zunaj v drugih deželah pridobili, naj bi tako framasoni ležje doma na tihem — lovili. — Na Angleškem lovi sedaj Gladstone Irce in obeta jim v ta namen celo lastni dež. zbor, naj bi le oni z njim v drž. zboru držali. Parnell, vodja Ircev, je pameten mož in zato upamo, da bo to le storil, če bo videl, da bi tako kazalo za katoliške Irce. — Kolera se zopet oglašča. Iz Mletek se brzojavi, da je ondi vnovič nekoliko ljudi za to strašno boleznijo umrlo, med temi je tudi žena posl. Bassecourta. — V Sudanu, kjer je razsajal kedaj Mahdi, razsaja pa sedaj njegova drhal in dela Angležem velike preglavice.

Za poduk in kratek čas.

Gregor Jož. Plohel, doktor bogoslovja, dekan in nadžupnik Ptujski.

(Dalje.)

Ko je Gregor Plohel stopil v 64. leto svoje dobe, začel je nevarno bolehati, in tako je želel, znebiti se vse skrbi gledé obširnega gospodar-

stva in odložiti vsa župnijska in dekanjska opravila. — V dopisu do prečast. škofištva, dne 19. dec. 1793, ki smo ga že večkrat omenili, tako prosi: „Zavoljo svojega telovnega bolehanja, ki se vedno hujša, da bi se obvaroval še bolj nevarnih napadov, in podaljšal leta svojega življenja, sem trdno sklenil vse zemljišče dati v najem, in odložiti vse gospodarske in podložnijske skrbi, in zato napraviti pravilno pogodbo z Ivanom Nep. Lajcendorferjem, dekanom pri sv. Barbari v Halozah. — Ker pa je gospodarstvo le ena polovica mučnih skrbi, srčno želim, naj se tudi župnijska in dekanjska opravila zgoraj imenovanemu gospodu izročijo, in Ivan Lajcendorfer za oskrbnika te obširne okrožne dekanije postavi.“ Ob enem prosi pri tej priliki naš Gregor prečast. škofištvo, naj ga izvoli predložiti, da bo od Njegovega Veličanstva z naslovom častnega korarja odlikovan. — Kak vspeh je imela njegova prošnja, ne vemo, pa toliko je gotovo: da častni korar ni bil; taka odlikovanja so v tistih časih slovenski duhovniki, če tudi tako odlični, menda jako redkokrat prejeli. Naj še omenimo, da ga je škofištvo že dne 13. junija 1769, ko je nadžupnik postal, imenovalo pravega konsistorialnega svetovalca s pravico, v škofijskem svetovalstvu imeti sedež in glas.

Najlepši spominek pa si je postavil naš blagi rojak sé svojim poslednjim sporočilom z dne 1. marca 1800.

Preobširno bi bilo celo to reč tukaj na drobno razpravljati in navesti vse tiste osebe po imenu, katerih se je Plohel v svojem sporočilu spomnil; da spoznamo njegovo blago srce, bo dovolj očividno iz naslednjih povzetkov iz tega 2 poli obsegajočega testamenta. — Ko je priporočil svojo dušo usmiljenju božjemu in vse lepo vredil gledé svojega pokopa, misli najpopred na svojo župno cerkev sv. Jurija v Ptuj, in tudi na sv. Marjeto niže Ptuja, kjer je bil pastirovati začel. Tu pa tam ustanovi svete meše; v Ptuj še zraven obletnico za-se in svoje sorodnike. Za cerkveni strešni stol pri sv. Marjeti, pravi, sem že odposlal 745 gl., če bi znabiti ne bilo zadosti, naj še se iz mojega premoženja doplača 255 gld. Ptujski župni cerkvi je odločil za njene potrebščine in nov veliki oltar 24 stotin. Lastninske vinograde je imel v Ljutomerskem okraju na Brebrovniku in Stanovšaku, menda od svojih starišev, in na Ptujskem vrhu; te je sporočil svojim sorodnikom. Nobenega ni pozabil, tudi svojih služabnikov ne, od svojega uradnika Ivana Gabernika do poslednjega hlapca in dekle; vsak je sprejel svoj dar. Nekateri stari, ki znabiti dalje ne bodo mogli služiti, kakor je djal naš Gregor, prejeli so velikodušno podporo za celo ostalo življenje. — Da tudi svojih revnih podložnikov ni pozabil, smo že omenili. (Konec prih.)

Smešnica 52. Dobrorejen gospod je razlagal ljudem neko naznanilo in med drugim tudi reče: „Kdor me ni prav razumel, naj me pa pride še pitat.“ Ali ljudje, katerim je beseda pitati le v pomenu živino rediti, znana bila, ne pa v pomenu „prašati“, kakor jo je debeljak rabil, začnejo se smejati na glas: „Kaj, še pitali ga bomo, saj je že tako predebel?“

Razne stvari.

(Dobrodejno naročilo.) Minister za uk in bogočastje, pl. Frankenthurnski, je v odjam po vseh šolah ostro zapovedal do novega leta vse bukve, ki bi bile v patrijotičnem, verskem ali političnem oziru sumljive, spraviti iz šolskih bukvarnic. Ako se bo to povelje vestno izvršilo, bode marsikje tudi pri nas dobro delo.

(Podpora.) Deželni zbor je za prihodnje leto 300 gld. podpore odločil za sadjerejsko društvo v Šentjurju.

(Posnemajte!) Občinski zastop v Šentjurju pri Celju je sklenil, obrniti se do ravnateljstva južne železnice, da napravi na tamošnji postaji napise tudi slovenski.

(Smrtna kosa.) V soboto, dne 19. t. m. umrl je v Mariboru dr. L. Modrinjak; ranjki je bil do nekih let iskan zdravnik in vnet narodnjak. Huda bolezen v želodec mu je zadnja leta ogrenila veselje v obeh ozirih.

(Gimnazija na Ptuj.) Prihodnje leto stane Ptujška gimnazija deželo 13.407 gld. Ta svota se nam zdi skorej previsoka pri zavodu, ki ima le 4 razrede.

(Promoviranje.) Odvetniški koncipijent g. Jakob Šegula postal je na Dunajskem vseučilišču doktor pravnoslovja.

(Drago veselje.) Pri zadnji volitvi za državni zbor so Mariborski gospodje najeli godbo, da je po ulicah korakaje čevljarske in druge učenčke razveseljevala. Kakor se je sedaj izvedelo, stala jih je ta godba okroglih 60 gl. Ko bi bili dečki to znali, kako bi se le bili juckali na slavo svojih darežljivih pokroviteljev!

(Požar.) V Doklecah, Gorske župnije, je pogorelo gospodarske poslopje Antona Rodoška, njegov sin, 10 letni fantič, je baje požgal.

(Samomor vojaka.) Zadnji petek se je vojak domačega polka, na železniški tir pri Mariboru vlegel ravno v trenutju, ko je tovorni vlak prihajal. Ta ga je tudi hipoma prijel in na kosce raztrgal.

(Od žganja.) Strašno smrt je storil nek kočar v Križevljanah. Toliko žganja je bil izpil, da se mu je v želodec unelo in v plamenu iz njega gorelo.

(Nesrečen zakon.) V hiši dveh zakon-skih v Litmerku pri Ormožu ni bilo božjega miru, uni den pa je mož svojo ženo tako dolgo s polenom tolkel, da je nesrečnica izdihnila svojo dušo.

(Uganka.) Okrajni zastop v Marenbergu, znanem gnezdu nemčurjev, je dvorn. svetniku g. Heinricherju, predsedniku c. kr. dež. sodnije v Celju, v zadnji seji izrekel svoje zaupanje. Nam je sicer lahko vse eno, komu ta zastop zaupa, vendar pa se čudimo, zakaj svoje zaupanje izreka ravno g. dvor. svetniku.

(Poboj.) Pobrežki fantje so ubili v noči od nedelje do ponedeljka potem, ko so bili že v oštariji grdo razsajali, fanta iz Orešja na potu domov. Trije so se sami javili sodnji, četrtega so pa že žandarji ujeli. Tak je navaden sad ponočevanja.

(Šaleška Čitalnica) ima svoj redni občni zbor v ponedeljek, dne 4. januarja 1886 ob 3. uri popoldne v Čitalnici v Šoštanju. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. volitev novega odbora, oziroma predsednika in podpredsednika; 5. Razni prodlogi. Odbor.

(Vabilo) v peti redni občni zbor „Savinjskega Sokola“ v dan 3. januarja 1886 ob 3. po poludne v prostorih Mozirske Čitalnice. Vspored razpravam: 1. Nagovor staroste; 2. poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Volitev dveh pregledovalcev računa; 5. Volitev odbora in posebno staroste in njegovega namestn.; 6. navet pregledovalcev računa; 7. posamezni naveti. Ob 7. uri zvečer večerna zabava z godbo in petjem. Odbor.

Loterijske številke:

V Trstu 19. decembra 1885: 81, 60, 64, 82, 19
V Lincu „ „ „ 34, 42, 15, 16, 21

Prihodnje srečkanje 26. decembra 1885.

Naznanilo.

Vsled ukaza spoštovanega sindikata iz vis. N. vit. reda na Dunaju kot sporočilne inštancije pridejo

dne 4. januarja 1886 predpoldne

od 8¹/₂ ure in če bo treba tudi naslednji den, te-le reči pok. **g. M. Napasta**, duhovnika N. vit. reda, ki je dne 7. novembra t. l. umrl, očitno na prodaj proti hkratnem uplačilu po licitaciji v župnijski hiši pri Veliki nedelji: 2 kravi, 2 teleti, 16 svinj, 2 ovci, 4¹/₄ štrtinjakov vina od leta 1885, polovnjak iz l. 1884, polovnjak iz l. 1883, 2 vedri iz l. 1879, 2 vedri slivovice, mlatilnica, rezalnica za seno, čistilnica za žito, pohištvo, orodje kuhinjsko in kletarsko pa puška.

Vino se proda dne 4. januarja 1886 ob 10. uri predpoldne.

Pooblaščen oskrbništvo N. vit. reda pri Veliki nedelji, dne 10. dec. 1885.